

Et billedes anatomi: Lad den rette komme ind

Af [HENRIK HØJER](#)

Et gensyn er måske så meget sagt, men alligevel: Som et vandmærke under Tomas Alfredsons enestående socialrealistiske vampyrfilm om børn for voksne ligger, for mig, billedet af Astrid Lindgrens Lillebror og Karlsson på taget.

De er begge meget svenske, men derudover kan sammenligningen synes bizar, jeg ved det. Alle forskelle ufortalte, og der er mange, kan Eli (pigen i forgrunden) fra Alfredsons film dog ses som en art slægtning til eller et gensyn med Karlsson og hans evne og vilje til at gøre alt det, der er forbudt og utilladeligt. I *Lad den rette komme ind* handler det ikke om at stjele småkager eller om at rode på børneværelset. Her handler det om liv og død, og ligesom Eli på billedet står knivskarpt mod den ufokuserede Oskar i baggrunden, er det også hendes blodfyldte blik på verden, der langsomt men sikkert begynder at udviske Oskars fornemmelse for ret og vrang.

Oskar bliver mobbet på det grusomste, og i den scene, hvor de to børn, for første gang står ansigt til ansigt, er han i fuld gang med at aflive et træ, der gør det ud for de mobbende klassekammerater. Længere går Oskar ikke, men guderne skal vide, at han har lyst. Denne trang har Eli blik for, og hun forløser den; som en gotisk Karlsson for Oskars socialrealistiske Lillebror...

En afgørende forskel gør sig dog gældende mellem de to fortællinger om hemmelige ønskevenner: Hvor Lillebrors fascination ikke for alvor får konsekvenser, så får Oskars forelskelse i vampyren Eli fatale følger...

 [Udskriv denne artikel](#)

 [Gem/åben denne artikel som PDF](#)

 [Gem/åben hele nummeret som PDF](#)

